

דף כב.

עין משפט א. אה"ע סימן טו פעיף יב

יב. יד. בתו, בת בתו, ובת בנו אסורות מן התורה. אבל ש בת בתו, או בת בת בנו, ובת בן בנו, ובת בן בתו, אסורות מדרבנן. ואין להם הפסק. וכך הוא בירושלמי שאברהם אבינו אסור בכל נשי ישראל, ושרה אימנו אסורה בכל אנשי ישראל, ולהרמב"ם יש להם הפסק ת.

עין משפט ב. אה"ע סימן טו פעיף יד

יד. יז. בת בת אשתו, ובת בן אשתו, אסורות א מדרבנן. ואין להם הפסק, ולהרמב"ם יש להם הפסק.

עין משפט ג.ד. אה"ע סימן טו פעיף טו

עיינ לעיל דף כא: עין משפט ה

עין משפט ה. יו"ד סימן רמט פעיף א

א. א. מדין תורה גר מותר לישא אמו או אחותו מאמו שנתגיירו, אבל חכמים אסרוהו כדי שלא יאמרו באנו מקדושה חמורה לקדושה קלה ב.

א. ב. גר שבא על אמו או אחותו ועדיין בגיותם, הרי כבא על גויה, ובנה גוי.

ש. מגמ' תני ר' חייא בדף כ"ב.

ת. ומהירושלמי לא קשה על הרמב"ם, דאברהם אבינו אסור מצד כלת בנו. ומדוקדק דהירושלמי לא נקט בלשונו בבנות ישראל אלא "בנשי" ישראל. כ"כ הח"מ.

א. בעיא שם בגמ' דלא איפשטא ולחומרא. ולדעת הרמב"ם היות ולא איפשטא לקולא.

ב. מיבמות כ"ב ע"א, ובדף צ"ז ע"ב, ומדין תורה מותר באחותו מאמו, וכ"ש מאביו דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי ולא גזרו חכמים בשאר האב דאין אבות לעכו"ם. ש"ך ס"ק א'. ורק בשאר דאם גזרו.

עין משפט ו.

יו"ד סימן רפט פעיף ח

ה. י. השניות כולן מותרות^ג שלא גזרו עליהם בגרים, לפיכך מותר לגר לישא אם אם^ד אמו שנתגיירה, ונושא אדם גיורת יחד עם אם אמה או בת בתה וכן בכל השניות.

עין משפט ז.ז.

ח"מ סימן לג פעיף יא

יא. יג. ב' גרים שהתגיירו אפי' תאומים^ה כשרים להעיד זל"ז, דאין להם קירבה, דכל גר שנתגייר כקטן שנולד דמי.

יו"ד סימן רפט פעיף י

י. יב. לענין עדות אפי' אחים מן האם מעידים זה לזה^ו, או ביחד דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי.

עין משפט ט.

אה"ע סימן קנז פעיף א

א. א. אחיו מאביו ואפי' ממזר, או עובד ע"ז, ואפי' קטן שיצא ראשו ורובו לאויר העולם קודם שימות אחיו, הרי זה זוקק מלשון קושר באזיקים היבמה^ז. ואפי' פצוע וגוסס שאינו יכול לחיות, לא תנשא

ג. בעיא ונפשטא שם ביבמות כ"ב ע"א.

ד. כך הגיה הש"ך בס"ק י"ב, דאם אמה אסורה מן התורה.

ה. כאמימר ביבמות דף כ"ב ע"א, ומברייתא בדף צ"ו ע"ב.

ודוקא שלידתן שלא בקדושה, אבל אם לידתן בקדושה והן תאומים פסולים. כ"כ בש"ך בס"ק ז' אבל אם אפי' רק אחד מהם לידתו שלא בקדושה כשר להעיד אפי' לאחיו שנולד בקדושה. וכ"כ בנתיבות ס"ק י'.

ולפי הש"ך בלידתן בקדושה חייבים עליהם משום אשת אח, ועיין בסמ"ע שהביא דהב"י נסתפק אפי' לידתן בקדושה.

ו. מימרא דאמימר ביבמות כ"ב ע"ב, ולא חיישינן לאחלופי בישראל דאין מקבלין עדות אלא בב"ד והם בקיאים בדבר. ש"ך ס"ק י"ג.

ז. יבמות כ"ב, ונדה ע"ג ע"ב. ובאחיו ממזר שזוקק איירי שהיו ביחד בבית האסורין כ"כ הב"ש, ועיין בית מאיר שתמה שכאן אפי' אינם חבושים בבית האסורין לא יהא אלא ספק אחיו ומספק זוקק, וחולצת ממנו, ועיין בפ"ת.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

היבמה כל זמן שהוא חי. נולד אחרי מיתת אחיו, ואחיו מאמו אינו זוקק.
 א. ב. אחיו משפחה ונכרית אע"פ שהיתה לידתו בקדושה, הואיל והורתו
 שלא בקדושה אינו זוקק את אשתו.

עין משפט י. אה"ע סימן קנו סעיף ב

ב. מהכתוב בתורה ובן אין לו דרשו אחד בן ואחד בת, או זרעם של
 אחד מהם עד סוף כל הדורות, בין מאשה זו בין מאשה אחרת, וגם
 זרע ממזר פוטר מן החליצה ומן היבום.^ה

ב. ג. בנו משפחה ונכרית אינו פוטר, ואפי' נתגייר או נשתחרר^ט, וי"א
 אם זה משפחתו פוטר.

עין משפט כ. יו"ד סימן רמא סעיף ה

ה. ח. בנו מהשפחה או מהכותית אינו חייב על הכאת או קללת אביו^י או
 אמו. וכן מי שהיתה הורתו שלא בקדושה^כ אע"פ שלידתו בקדושה.

עין משפט ל. אה"ע סימן קנו סעיף ב
 עיין לעיל עין משפט י

עין משפט מ. אה"ע סימן קנו סעיף א
 עיין לעיל עין משפט ט

ה. יבמות כ"ג ע"א. ומש"כ זרע ממזר שפוטר, היינו שהיו חבושים בבית הסוהר יחדיו
 דאל"כ יש לחוש שמא זנתה עם אחר, כ"כ הב"ש, וה"ה זרע מומר פוטר.

ט. כ"כ הרמב"ם, ואם הוא משפחתו פוטר, די"א אלו ס"ל דחזקה שאין אדם בועל בעילת
 זנות, ובודאי שיחררה לפני כן, כ"כ הרב נטרונאי גאון והסכים לו הרא"ש.

י. ממשנה יבמות כ"ב ע"א. וה"ה הכאת אמו, כ"כ ברמב"ם ויליף לה מקרא דכל שאינו
 חייב על אביו אע"פ שהוא ודאי אביו אינו חייב על אמו, באר הגולה אות ט"ז. וצ"ע
 א"כ מדוע בשתוקי מתחייב על אמו והרי אין חייב על אביו אפי' ע"פ דבריה שנבדקה
 וכמו שכתב בסעיף ז', ואולי י"ל דשם חסר בנאמנותה להרוג על פיה.

כ. אמו של רב מרי בר רחל שהיתה לידתו בקדושה ולא ירש את אביו, מב"ב קמ"ט ע"א.

 את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

דף כב:

עין משפט א.

הו"מ סימן רעו סעיף ו

ו. ח. כל הקרובים בעבירה יורשים ככשרים כיצד, היה לו אח או בן ממזר הרי זה יורש ככשר ל.

בן משפחה או מגויה אינו בן לשום דבר מהדברים מ ואינו יורש כלל.

הגה: אין היורשים יורשים דברים שאין בהם ממש, או שיש בהם רק טובת הנאה בעלמא י שאינו ממון.

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן שעג סעיף ד

ה. ה. הכהן מטמא לאמו אפי' נתחללה ה, וכן מטמא לבנו ולבתו חוץ מבנו ובתו משפחה או כותית.

כהן מטמא לאחיו ולאחותו מאביו אפי' הם פסולים ע אא"כ הם בני שפחה או כותית, אבל לאחיו ולאחותו מאמו אינו מטמא. וכן אינו מטמא לאחותו הארוסה אפי' ארוסה לכהן, וכן אינו מטמא לאחותו

ל. ממשנה וגמ' ביבמות כ"ב ע"א, ועיין בסי' רע"א.

מ. דאין להם יחוס אחר אביהם, בשפחה כתיב "האשה וילדיה תהיה לאדוניה" שמות כא-ד'. ובגויה נלמד מהכתוב "כי יסיר את בנך מאחרי" דברים ז'-ד'. מזה שכתב "כי יסיר" ולא "כי תסיר" היינו לשון זכר והיינו בת ישראל שנישאת לגוי שהוא יסיר זרעו ולא כתיב ג"כ "כי תסיר" בנך מאחרי והיינו כשישא בנו גוי אלא ודאי שאותו זרע אינו נקרא על שם אביו. סמ"ע ס"ק ח'.

נ. ממהרי"ק שורש קס"א. ומהר"ם פדוואה סי' ס"ה. וכתב עוד שם, דכמו שאינו יכול להוריש טובת הנאה כך אינו יכול ליתנה לאחרים. סמ"ע ס"ק ט'. ועיין בסי' ל" סעיף ט' ברמ"א ובסי' פ"ז סעיף ל"ה בדיני טובת הנאה. וכתב הש"ך בס"ק ד' דמיירי שאין טובת הנאה זו תחת יד היורש וע"כ לא יכול להוציאה וכמו שאינו יכול להוריש אינו יכול ליתנה, אבל אם הטובת הנאה אינה ביד אחרים אלא תחת ידו יכול ליתנה לאחרים וכן להוריש למי שירצה.

ס. בתורת כהנים דריש לה מקרא.

ע. ממשנה יבמות כ"ב ע"א.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

האנוסה או המפותה, אבל מטמא לאחותו ארוסה שנתגרשה מן האירוסין לבוגרת ומוכת עץ, וכן מטמא לשומרת יבם פ אפי' שכתב לה בכתובה שאם ימות בלא בנים תחזור כתובתה לבית אביה.

עין משפט ד. חו"מ סימן רעו סעיף ו
עיי' לעיל עין משפט א

חו"מ סימן רעג סעיף ד
עיי' לעיל עין משפט ב.ג.

עין משפט ה. אה"ע סימן קנו סעיף ב
עיי' לעיל דף כב. עין משפט י

עין משפט ו.ז. יו"ד סימן רמא סעיף ד

ד. היו אביו ואמו רשעים גמורים ז ועוברי עבירה, אפי' נגמר דינם למיתה ויוצאים ליהרג אסור לו להכותם ולקללם, ואם הכה או קלל אותם פטור. אבל אם עשו תשובה הרי הוא חייב ונהרג עליהם ק אע"פ שיוצאים הם ליהרג.

עין משפט ט. אה"ע סימן טו סעיף י

יא. אחותו אסורה מן התורה, בין אחותו מן האב בין מן האם, בין

פ. פי' שנפלה לפניו וכיון שיורש כתובתה, ואפי' בקטנה שאין לה נכסים דלא פלוג. עיי' בגאון אות י"א-י"ב.

צ. רמב"ם שם מברייתא בסנהדרין פ"ה ע"א. וכתב בספר ראשון לציון למוהר"ר הרב חיים בן עטר זלה"ה דדוקא רשעים גמורים ועדיין בעלי עבירה אין להכותם אבל גם אין לכבדם, אבל בבעל עבירות שאינו ממשיך חייב גם לכבדו, וכמו בסי' ר"מ סעיף י"ח ובברכי יוסף כתב שאין דבריו מוכרחים.

ק. ודוקא בבנו אבל אחר שהכהו או קללו אחר שנגמר דינו למיתה אע"פ שעשה תשובה פטור הואיל והולך למיתה מ"מ אם ביישו חייב המבייש בקנס. טור ורמב"ם. ש"ך ס"ק ג'.

מנישואין בין מזנות^ר, ואפי' בא אביו על הערוה והוליד בת ממנה היא אחותו, חוץ מאם בא אביו על השפחה או הגויה שהיא אינה אחותו. וי"א^ש דגם מן השפחה והנוכרית היא אחותו מדרבנן והוי זרעו וע"כ יש להחמיר.

יב. אדם שבא על שפחתו^ה חזקה שאין אדם עושה בעילתו זנות ושיחררה, וא"כ בתה הוי אחות לבנו, ואפי' אמר שכיון לשם זנות אינו נאמן.

ר. מיבמות כ"ג ע"א.

ש. כך פסק הרמ"א, וכתב הח"מ דדבר זה תמוה הוא, דביבמות כ"ב ע"א מפורש דאם יש לו בן מן השפחה והנוכרית זוקק את אשת אביו ליבום, ומשמע א"כ דלאו זרעו כלל אפי' מדרבנן, ור"י הביא דיעה זו בשם או"ז.

ת. רי"ף בשם הגאונים וכ"כ הרא"ש. ואפי' אמר שכיון לשם זנות אינו נאמן כ"כ הרמ"א.